

magna nimis. Dixitque abram. Bene deus quod dabis mihi? Ego vadam absque liberis et filius procuratoris domus mee: iste damascus elieger addiditque abra. Mihi autem non dedisti semen: et ecce vnicuique me heres meus erit. Statimque secundum domini fecus est ad eum dicens. Non erit hic heres tuus: sed qui egredietur de utero tuo: ipsum habebis heredem. Eduxitque eum foras: et ait illi. Suscipe celum et numeras stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuum. Credidit autem abra deo: et reputatum est illi ad iustitiam. Dixitque ad eum. Ego dominus qui eduxite de hinc caldeos: ut darem tibi terram istam et possideres eam. At ille ait. Bene deus vobis scire possis quod possessurus es ea? Et respondit dominus. Sume inquit mihi vaccam triennem: et capram trinam: et arietem annorum trium turturam quodam et colubam. Qui tollens uniuscuiusque diuisit ea per medium: et utrasque partes se alteriusque posuit. Aves autem non diuisit. Descenditque volucres super cadauera: et abigebat eas abra. Cumque sol occuberet sopor irruit super abra: et horror magnus et tenebrosus inuasit eum. Victusque est ad eum. Scito per noscens quod peregrinum futurum sit semini tuo in terra non sua: et subiiciet eos habituri: et affligent quadringentis annis. Vex tamen gemitu cui habituri sunt ego iudicabo et post hoc egredietur cum magna substantia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace sepultus in senectute bona. Generatione autem quarta revertentur hinc. Necdum enim complete sunt iniquitates amoris eorum usque ad presentis temporis. Cum ergo occubisset sol facta est caligo tenebrosa: et apparuit clibanus fumans et lapas ignis transiens in diuisiones illas. In illo die pepigit dominus fedus cum abra dicens. Semini tuo dabo terram hanc a fluuio egypti usque ad fluuium magnum euphratem. Lineos et ceneceos cethimoneos et etheos et fereceos: raphaim quodam et amoneos: eueos chananeos et gergeseos et iebuseos. XVI.

Iter sarai vxor abra non genuerat sibi liberos: sed hinc acilla egyptia nomine agar dixit marito suo. Ecce conclusit me dominus ne parerem: ingredere ad acillam meam: si forte saltim ex illa suscipiam filios. Cumque ille acquiesceret deprecanti: tulit agar egyptiaz acillam suam: post annos decem que habitare cepant in terra chanaan: et dedit eam viro suo vxorem. Qui ingressus est ad eam. At illa percipisse se videns desperavit dominam suam. Dixitque sarai ad abra. Iniquum est michi. Ego dedi acillam meam in sinu tuo: qui videns quod percipit: despectui me habet. Iudicet dominus in me et te. Cui respondit abra. Ecce ait acilla tua in manu tua est utere ea ut libet. Affligete igitur eam sarai fugam inquit. Cumque

inuenisset eam angelus domini iuxta fontem aquae in solitudine: qui est in via sur in deserto: dixit ad illam. Agar acilla sarai vobis venis et qui vadis? Que respondit. A facie sarai domine mee ego fugio. Dixitque angelus domini. Revertere ad dominam tuam: et humiliare sibi manum illi. Et rursum multiplicans inquit: multiplicabo semen tuum: et non numerabis per multitudinem. Ac deinceps: ecce ait: percipisti et paries filium: vocabique nomen eius ismael: eo quod audierit dominus afflictionem tuam. Hic erit sermo: manus eius in omnes: et manus omnium in eum: et e regione uniuersorum fratrum suorum figet tabernacula. Vocauit autem agar nomen domini: qui loquebatur ad eam: tu deus qui vidisti me. Dixit enim. Profecto hoc vidi posteriora videtur me. Propterea appellauit puteum illum: puteum viuendum et videndum me. Ipse est in cades et barad. Depitque agar abre filium: qui vocauit nomen eius ismabel. Octoginta et sex annorum erat abra quando peperit ei agar ismael.

Postquam vero nonaginta et nono. XVII. uenit annorum esse cepit: apparuit ei deus. Dixitque ad eum. Ego dominus omnipotens. Ambula coram me: et esto perfectus. Nonaque fedus meum in me et te: et multiplicabo te vehementer nimis. Cecidit abra prostratus in faciem. Dixitque ei deus. Ego sum: et ponam pactum meum tecum: erisque pater multarum gentium. Nec ultra vocabitur nomen tuum abra: sed appellaberis abraam quia pater multarum gentium constituit te. Faciamque te crescere vehementissime: et ponam te in gentibus: regesque ex te egredietur: et statuam pactum meum inter me et te et inter semen tuum post te in generationibus suis federe sempiterno: ut sis deus tuus: et sis tui post te. Daboque tibi et semini tuo post te terram peregrinationis tue: omnesque terram chanaan in possessionem eternam: eroque deus eorum. Dixit itaque deus ad abraam. Et tu ergo custodies pactum meum: et semen tuum post te in generationibus suis. Hoc est pactum meum quod obseruabitur inter me et vos: et semen tuum post te. Circumcidet ex vobis omne masculinum: et circumcidet carnes preputij vtri: ut sit in signum federis inter me et vos. In factis octo diebus circumcidet in vobis. Omne masculinum in generationibus vestris tam vnicuique quam emptici circumcidetur: et qui non fuerit de stirpe vestra. Eritque pactum meum in carne vestra in fedus eternum. Quod masculinum cui preputij caro circumcisa non fuerit: delebitur anima illa de populo suo quia pactum meum irritum fecit. Dixitque deus ad abraam. Sarai vxorem tuam non vocabis sarai: sed saram. Et benedicam ei: et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum. Eritque in nationes: et reges populorum orientur ex eo. Cecidit abraam in faciem suam